

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

Διὰ μὲν τὴν Ἑρμούπολιν Δρ. 20
" δὲ τὴν Ἑλλάδα " 24
" δὲ τὴν Τουρκίαν " 26

ΤΙΜΗ ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΑ.

Διὰ τὴν Ἑρμούπολιν Δραχ. 10.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΤΩΣ.

Διὰ τὰς Διατριβάς τὸν στοίχ. Α' 25
Διὰ τὰ Δικαστικά τὸν " 15
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχμὰς 6

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα ἐν
τῷ Τοπογράφῳ Νικολάῳ Βαρβαρίῳ
διοικητοῦ καὶ ἰδιοκτῆτου τοῦ « Ἀστὲ-
ρος τῶν Κυκλάδων »

Οὐδεμίαν διατριβὴν μὴ εὐσχεῖται
γεγραμμένη εἶναι παραδεκτὴν.

Ἐκπύχθη προχθὲς μετὰ τῆς νενομισμένης ἐθιμοταξίας ἐν τῷ ἐθνικῷ Βουλευτηρίῳ ἡ ἐναρξὶς τῆς πρώτης συνόδου τῆς δευτέρας Βουλευτικῆς περιόδου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, προσελθόντος αὐτοπροσώπως μετὰ τῆς σεπτικῆς συζύγου αὐτοῦ Βασιλίσσης καὶ τοῦ προσφιλοῦς ἀδελφοῦ του πρίγκηπος διαδόχου τῆς Δανίας, ἐνώπιον τῶν νέων ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, καὶ ἀπαγγείλαντος τὸν κατωτέρω δημοσιευόμενον λόγον, ὃν πάντες ὑπεδέχθησαν μετὰ ζητωκραυγῶν, ἐν τῷ μέσῳ σεβασμοῦ βαθυτάτου.

Κατὰ τὴν πανηγυρικὴν ἐκείνην ὥραν, καθ' ἣν πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτόπται μάρτυρες τῆς ἐναρξέως τῆς Βουλῆς ταύτης παρέστησαν καὶ πολεμισταὶ ἄνδρες τῆς ἡρωικῆς Κρήτης, καὶ γυναῖκες χῆραι καὶ ὀρφανὰ παιδιά τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας πεσόντων, ὅποια καὶ πόσαι ἄρα γε σκέψεις δὲν διηγέρθησαν κατ' αὐτὴν ἐν τῷ νῷ καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν θυμάτων αὐτῶν; φανταζόμεθα καὶ μακρόθεν ἡμεῖς τὴν πανηγυρικὴν ἐκείνην ὥραν καὶ ὑποθέτομεν ἀδιστάκτως, ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν διηγέρθησαν πολλαὶ σκέψεις ἀντίθετοι πρὸς τὰ δεινοπαθήματά των, σκέψεις κορυφώσασαι τὴν συγκίνησιν αὐτῶν μέχρι δακρύων, σκέψεις αἰτίνες ἕκαμνον αὐτοὺς νὰ λέγῃ ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ νῷ του « οὐδ' ἐποτε προσκυνήσω Ἀγαρινόν. » Μετὰ τοσοῦτων αἰώνων βασιάνους, θὰ ἔλεγον καθ' ἑαυτοὺς, μετὰ τόσας αἰχμαλωσίας καὶ καταστροφὰς ἀνεγεννήθη τὸ ἔθνος ἡμῶν τοῦτο ἐναντίον τῶν δόγματων καὶ τῶν προρρήσεων τῶν τότε σοφῶν τῆς Εὐρώπης, ὅτι τὰ ἔθνη ἀπαξ τελευτήσαντα δὲν ἀναγεννῶνται, καὶ βλέπομεν ὅτι τῇ ἀρρωγῇ τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ζῇ καὶ προάγεται καθ' ἐκάστην εἰς τὴν εὐημερίαν, καὶ βλέπομεν σήμερον μετ' ἀφάρτου χαρᾶς Χριστιανὸν Βασιλέα καὶ Βασίλισσαν τὰ αὐτὰ μετ' ἡμῶν πρεσβεύουσιν δόγματα, καὶ βλέπομεν Βουλὴν ἐθνικὴν καὶ στρατὸν καὶ στρατηγούς καὶ ναυάρχους καὶ ὑπασπιστάς τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Βασιλείας, καὶ ἱερὰν Σύνοδον εὐλογοῦσαν αὐτὴν ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Κυβερνήσεων, καὶ βλέπομεν ὅλον τὸν λοιπὸν ὄγκον τὸν συγκροτοῦντα τὴν Ἑλλάδα αὐτόνομον καὶ χριστιανικῶς βασιλευμένην, καὶ θὰ ὑποταχθῶμεν πλέον ἡμεῖς εἰς τὴν αἰμοχαρῶν Τυράννων τὴν ἐξουσίαν; — Ποτε τοιοῦτο μὴ γένοιτο, Κύριε! — Τοιαῦτα ὡς ἐγγίστα σκέψεις, εἰκόζομεν ἀδιστάκτως, ὅτι περιεκύκλουν τὸ λογικὸν τῶν πολυπαθῶν ἀδελφῶν μας, καὶ τοιαῦτα περικυκλοῦσι καὶ τὸ ἡμέτερον, ὅσας ἐνθυμηθῶμεν τὸ πολύτιμον αἷμα, ὅπερ ἐχύθη ἐν Κρήτῃ καὶ χύνεται καθ' ἐκάστην, καὶ τὰς θυσίας ὅσας προσήνεχθησαν καὶ προσφέρονται πανταχόθεν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπὲρ τῆς ἀπέλευθερώσεως αὐτῆς.

Τὰς σκέψεις ταύτας δὲν κάμνομεν μόνον ἡμεῖς καὶ οἱ πολυπαθεῖς ἀδελφοί μας, τὰς κάμνει πᾶς τις ἐξ ἡμῶν, καὶ πᾶς φιλόπατρις Ἑλλήν ὅπου γῆς ἂν εὕρῃσκηται, εἰς ἀπόδειξιν δὲ τῶν λόγων μας τούτων, καὶ ταχωρίζομεν ἀπὸ τῆς Ἰριδος ἐφημερίδος ἑλληνικῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκδιδομένης, σπορὴν τινα πρὸς τοὺς νέους ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, ὅπως ἴδωσιν οἱ βουλευταὶ τῆς Ἑλευθέρας Ἑλλάδος καὶ νοήσωσιν, ὅτι λευταὶ τῆς Ἑλευθέρας Ἑλλάδος καὶ ἀσήμερον ταῦδὲν εἶναι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς μικρᾶς καὶ ἀσήμερον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' εἶναι τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς μεγάλης ἐκείνης Ἑλλάδος, ἣν διὰ τοῦ πολυτίμου αἵματος αὐτῶν διεχάραξαν οἱ μακάριοι πατέρες ἡμῶν.

Εἰς ὑμᾶς λοιπὸν ἐναπόκειται, νεοὶ Βουλευταὶ τῆς Ἑλλάδος, νὰ πραγματοποιήσῃτε δι' ἔργων τὰς ἀποκαταστάσεις τοῦ Πανελληνίου, καὶ ὅσας ἐξέφρασεν καρδίους εὐχὰς τοῦ Πανελληνίου, καὶ ὅσας ἐξέφρασεν ὁ βασιλικὸς λόγος, οὐδὲ πρέπει νὰ ἀνεχθῇτε νὰ ἐπαυλαμβάνηται ὑπὸ τῶν μισελλήνων Λαγιαρδῶν, ὅτι μόνον ἀπλὰ εὐχαὶ καὶ ἀπλὰ Ἑλλάδα. Ἐνθυμηθῇτε ὅτι οἱ κυρίαρχοι λαὸς σᾶς ἀπέστειλε διὰ νὰ παρασκευάσ-

τε τὴν ὁδὸν τὴν ἀγούσαν εἰς τὴν εὐτυχὴ ἀποκατάστασιν τῆς πολυπαθοῦς Κρήτης. Ἐνθυμηθῇτε, ὅτι εἰς ὑμᾶς ἐπικρέμαται ἡ δικαία μοῖρῃ ὅλου τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἂν ἀρνηθῇτε τὰ μέσα εἰς τὴν ἡρωικῶς ἀγωνιζομένην Κρήτην, καὶ ἂν δεῖξῃτε ῥαθυμίαν ἀσύγγνωστον ὡς πρὸς τὴν περιθάλψιν τῶν ἐν Ἑλλάδι γυναικοπαίδων αὐτῆς. Ἐνθυμηθῇτε προσέτι, ὅτι ἡ νῦν ἐποχὴ, καθ' ἣν συνέρχεσθε σεῖς νὰ βουλευθῇτε, εἶναι πολὺ κρίσιμος διὰ τὸν ἑλληνισμόν, καὶ προσέχετε μὴ τυχὸν ἡ ψυχὴ καὶ ὁ νοῦς ὑμῶν ἀποβῶσι στείρα καὶ τότε κλαυθυσθεῖς πρώτοι, ὡς οἱ Ἰουδαῖοι ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος, διὰ τὴν ταπεινώσιν καὶ τὴν ἀδοξίαν τῆς Πατρίδος, ὅπερ ὅλη ψυχὴ ἀπευχόμεθα.

Ἰδοὺ τὸ ἄρθρον τῆς « Ἰριδος. »

« Βουλευτοὶ τῆς Ἑλλάδος! Τὸ γένος ὀλόκληρον ἔχει ἐστραμμένα τὰ βλέμματα πρὸς τὰς Ἀθήνας, καὶ περιμένει ν' ἀκούσῃ ἀπὸ στόματος Ὑμῶν τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ ἀνάστασιν. περιμένει νὰ μάθῃ ἂν πρέπει νὰ χαρῇ ἢ νὰ μαυροφορήσῃ. Σεῖς, θέλετε λησμονήσῃ, ὅτι εἴθε οἱ διάδοχοι βουλευταὶ τῆς Τροϊζῆνος τοῦ Ἀστρου καὶ τῆς Ἐπιδάουρου; ἢ θέλετε ἀντιπροσωπεύει ἕκαστος τὴν ἐπαρχίαν του, ὡς μωρῶς καὶ ἀνοήτως οἱ νομοθέται τοῦ θεμελιώδους νόμου ἀπεφώνησαν, παραγκωνίσαντες καὶ ἀποκλείσαντες οὕτω πᾶσαν ἰκανότητα καὶ πᾶσαν εἰδικότητα ἀπὸ τοῦ περιόλου τῆς Βουλῆς, καὶ ἐν ἄλλαις λέξεσι, πραγματοποιήσαντες τὸ καταχθόνιον τοῦ αὐτοχθονισμοῦ ἐθνοκτόνον ψήφισμα; Ἀλλ' ὁ παρὼν καιρὸς μονοῦ φωνῆν ἀφήσῃ, ζητῶν τὴν συνδρομὴν ἐκάστου ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων, καὶ προδότης κληθήσεται καὶ μὲ μελανὰς σελίδας ἐγγραφήσεται τὸ ὄνομα του ὡς Ἐφιάλτου ἐν τῇ ἐθνικῇ ἱστορίᾳ τοῦ μὴ ἔχοντος γνώμονα τὰ πανελλήνια συμφέροντα καὶ ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τὴν ψυχὴν του μὴ θεμένου. Παρῆλθε πλέον ἡ ἐποχὴ τῶν ραδιουργιῶν, τῆς πωλῆσεως τῶν συνεδήσεων, τῆς ἰδιοτελείας καὶ τῆς ἀρχολιπαρίας, ὁ καιρὸς δὲ τοῦ Περικλέους παρέστιν, ὁ καιρὸς οὗτος ἀπαιτεῖ παρ' ὑμῶν τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ περικλύτου ἐκείνου ψήφισματος. « Οἱ » λαλοῦντες τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἑλληνικῶς φρονούντες, συνελθέτωσαν ἐν Ἀθήναις περὶ τῶν κοινῇ τοῦ Γένους συμφερόντων συσχεψιμένων. » Ναι, περὶ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας προσεκήρυχται ἐν Ἀθήναις, συνήλθετε ὅπως σώσῃτε τὸ Γένος καταπατοῦντες τοὺς προδότας καὶ τοὺς τουρκοφίλους, συνήλθετε ἐπὶ τούτοις καὶ εἰσεθε υπεύθυνοι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ τοῦ Γένους ἂν παραγγείλῃτε τὴν μεγάλην ἀποστολὴν σας, θὰ εἴθε προδοτὴς τῆς πατρίδος ἂν καὶ ἐπὶ μίαν στιγμὴν λησμονήσῃτε τὸ γενικὸν συμφέρον χάριν τοῦ ἰδιαίτερου ὑμῶν, ἂν δὲν ἱκανοποιήσῃτε τὸ Πανελλήνιον περιμένον μετὰ πάλλουσιν καρδίαν παρ' ὑμῶν πατρίδα καὶ μέλλον, δίδον τὸν ὀβολόν του καὶ χύνον τὸ αἷμα του ἀφειδῶς.

« Βουλευτοὶ τῆς Ἑλλάδος! οἱ μεγάλοι πρόγονοι καὶ οἱ τούτοις ἐφάμιλλοι πατέρες ὑμῶν ἔθαπτον ὑπὸ γῆν τὰ πάθη καὶ τὰς ἐχθρας των, προκειμένου νὰ σώσωσι τὴν πατρίδα ἀπὸ μεγάλων κινδύνων. Σεῖς ἐσεσθε κατωτέρω ἐκείνων ἐνῷ πρόκειται ν' ἀναστήσῃτε αὐτὴν ἐκ τοῦ τάφου, ἐνῷ πρόκειται νὰ συσσωματωθῇ τὸ Πανελλήνιον εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ποίμνην; θέλετε μείνει κωφοὶ εἰς τὰς οἰμωγὰς τῆς δεινοπαθοῦσης Κρήτης, θέλετε μείνει ἀνάλητοι εἰς τὰς φωνὰς ἃς ἐκπέμπει τὸ Πανελλήνιον ἀπὸ περάτων τῆς γῆς; ἢ θέλετε ποτηθῇ τὰς ἀπειλὰς τῶν φράγκων καὶ τῶν τουρκοφίλων; μέμνησθε ὅτι τὸ χυνόμενον ἑλληνικὸν αἷμα θέλει βοᾷ ἐκδικήσιν καθ' ὑμῶν ἂν μὴ λάβῃτε μέτρα δραστικά. ὅτι, τῶν ἐλπίδων τοῦ Πανελληνίου καὶ νῦν ματαιωθείσων, θέλετε φέρει τὸ βάρος τοῦ ἐγκλήματος τῆς διασπάσεως τῶν ἑσῶ καὶ ἐξῶ Ἑλλήνων, ὅτι πτοούμενοι τὰ κρώγματα τῆς γηραιᾶς ἀλώπεκος Διπλω-

ματίας θέλετε εἰσεῖν ἀνάξιοι νὰ καλῆσθε τέκνα τῶν ἡρώων τοῦ 1821, οἵτινες καὶ τὰς κυβερνήσεις περιεφρόνησαν, καὶ τὴν μιανὴν συμμαχίαν διέσπασαν, καὶ ὑπὸ μόνου τοῦ πνεύματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐμφορούμενοι, ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐκείνους, οἵτινες τὸν ἀγῶνα αὐτῶν κατεδίκαναν, νὰ ἐπισφραγίσωσιν αὐτὸν ἐν Πύλῳ διὰ τοῦ τηλεβόλου; οὐχί! ἀλλὰ πιστεύοντες ὅτι ἔχετε καρδίαν ἑλληνικὴν, ὅτι ἀμιλλᾶσθε νὰ φανῇτε τῶν πατέρων ἐφάμιλλοι, θέλετε τὰ πάντα θυσιάσει ὑπὲρ κοινῆς συμφέροντος, θέλετε ἀναδείξει τὴν Ἑλλάδα, ὅποιαν οἱ πατέρες τῆς μεγάλης νεκραναστάσεως μας ἀνείρευνον. — Σεῖς ἐξορκίζομεν μετὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, μετὰ καρδίαν αἰμάσσουσαν ὑπὸ τῶν δεινῶν τῆς ἀποδημίας καὶ τῆς ξενιτείας, ἀκούσατε τῆς φωνῆς ἡμῶν, ἀκούσατε τῆς φωνῆς τοῦ Πανελληνίου. Δότε μας Πατρίδα, Δότε μας Μητέρα, καὶ λάβετε καὶ τὴν τελευταίαν ρανίδα τοῦ αἵματος ἡμῶν. Ὁ! ναι, λάβετε τὰ πάντα, ἀλλὰ πράξατε ὅτι ἡ φωνὴ τῆς συνεδήσεως ἐκάστου Ἑλλήνου ὑπαγορεύει, ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ Πανελληνίου ἀπαιτεῖ σήμερον.

« Βουλευταὶ καὶ πατέρες τοῦ Ἔθνους! ἀκούσατε τῆς φωνῆς ἡμῶν τῶν ἀπατρίδων, αἰσθανθῇτε τὴν γῆν τρέμουσαν ὑπὸ τοὺς πόδας σας, καὶ ἐμβλέψαντες κύκλῳ ὑμῶν, περὶ τοὺς τάφους καὶ τὰ λείψανα τῶν μεγάλων ἡρώων μας, πράξατε ὡς Ἑλληνες, πράξατε ὡς ἀκραιφνεῖς πατριῶται, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα σας καταστῇ συνώνυμον τοῦ προδόσαντος τὰς Θερμοπύλας.

» Εἴθε ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος φωτίσει ὑμᾶς εἰς τὸ ἀγαθόν! »

Δημοσιεύοντες τὴν κατωτέρω ἐκ Βοστώνης ἐπιστολὴν, ἣν λαμβάνομεν ἐκ τῆς « Κλειούσης », κρίνομεν εὐλογον νὰ εἰπωμεν καὶ πάλιν ὀλίγα τινα ὑπὲρ τοῦ μεγάλου ἐκείνου φιλέλληνης τοῦ δόκτορος Χάου, ὅστις δὲν ἔπαυσε νυχθημερὸν ἐργαζόμενος ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς πολυπαθοῦς Κρήτης. Ἡ λογοδοσία, ἣν ἔδωκεν ἐνώπιον τῶν ἐντολέων αὐτοῦ καὶ τῆς πολυπληθοῦς ἀσπασίας τῶν κατοίκων Βοστώνης εἶναι τραγὴ ἀπόδειξις, ὅτι ὁ μέγας οὗτος φιλέλληνας ἐπράξε κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν του ὅτι συνετέλει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐφελκύσῃ ἐκ νέου τὴν συμπάθειαν καὶ τὸν οἶκτον τῶν συμπολιτῶν του ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς τουρκικῆς θηριωδίας. Ὁ λόγος αὐτοῦ εἶναι τὸ ἀληθὲς ἀπεικόνισμα τῆς φιλελληνικῆς του καρδίας, εἶναι ἀληθὲς ἀπαύγασμα τῆς εὐαγγελικῆς ἀρετῆς του, ἣν ἐπαγγέλλεται ἐν ὀνόματι τοῦ Σωτῆρος τῆς ἀνθρωπότητος Ἰησοῦ, εἶναι ἡ ἐντέλης εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ φίλου τῆς ἀνθρωπότητος, αὐτοῦ τοῦ καθ' ὁμοίωσιν τοῦ λείου πλάσματος τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ ἂν ὁ μέγας οὗτος φιλέλληνας καὶ φίλος τῆς ἀνθρωπότητος ἐπὶ τοσοῦτον ἀόκνως ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῶν ταλαιπωρῶν γυναικοπαίδων τῆς ἡρωικῆς Κρήτης, τί ἄρα γε ὀφείλομεν ἡμεῖς ὡς Ἑλληνες, ὡς ἐδελφοὶ καὶ ὁμαιώμενοι αὐτῶν νὰ πράξωμεν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, ὅτε τὰ μέσα καθ' ἐκάστην ἐκλείπουν; ὡς Ἑλλήνες ὀφείλομεν ἢ νὰ δεῖξωμεν διὰ πραγμάτων, ὅτι εὐκρινῶς ἀγαπῶμεν τὴν Πατρίδα, ἢ νὰ κρῖνωμεν τὸ πρόσωπον ἡμῶν διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν, αἰσχυνόμενοι νὰ ἡμεῖθα καὶ νὰ λεγώμεθα Ἑλληνες.

Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου δὲν ἔχομεν καταλλήλους λέξεις νὰ ἐκφράσωμεν ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας εἰς τὸν φιλελεύθερον Ἀμερικανικὸν λαόν καὶ εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς Κρήτης προθύμους προσερχόντας. Εἰς δὲ τὸν δόκτορα Χάου καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συνεργασθέντας ἀπονέμομεν τὸν προσήκοντα φόρον τῆς αἰδίου εὐγνωμοσύνης παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ἰδοὺ ἡ ἐκ Βοστώνης ἐπιστολὴ
Βοστών, 2/14 ἀπριλίου. — Οὕτε καιρὸν οὔτε ἡσυχίαν ἔχω νὰ γράψω ὑμῖν ἐν ἐκτάσει σήμερον. Ἡ ὑπὲρ τῶν Κρητῶν πανήγυρις, ἥτις διήγειρε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ συνεκέντρωσεν ἐν αὐτῇ τὴν δραστηριότητα τοῦ ἐν Βοστώνῃ φιλελληνικοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ κόσμου, ἀπερρόφησε καὶ τὴν ἐμὴν προσοχήν. Διὸ ἀναγκάζομαι σήμερον νὰ περιορισθῶ εἰς ὀλίγα τινα περὶ αὐτῆς, ἐπιφυλάσσόμενος νὰ γράψω ὑμῖν προσεχῶς κατ' ἑκτάσιν.

Ἡ πανηγυρίς ἐνεκαίνισθη τῇ παρελθούσῃ ἑσπέρᾳ μετὰ πάσης λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρεπείας ἐν τῇ εὐρυχωροτάτῃ αἰθούσῃ τῆς μουσικῆς (Music Hall). Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐταιρίας τῆς πανηγύρεως ἀποτελεῖται ἐκ τῶν σπουδαιότερων καὶ σημαντικωτέρων κυριῶν τῆς Βοστώνης καὶ τῶν περιχώρων. Πάντες οἱ ἀνεπτυγμένοι καὶ περρωτισμένοι κάτοικοι τῆς Νέας Ἀγγλίας ἐξεδήλωσαν μέγιστον ἐνδιαφέρον καὶ συνήρρησαν. ἵνα ἡ πανηγυρίς καταστῇ ὅσον ἐνεστι πλουσιωτέρα.

Ἡ διακόσμησις τῆς αἰθούσης εἶναι λαμπροτάτη. Ἀμερικανικαί, ἑλληνικαὶ καὶ κρητικαὶ σημαὶ κυμαίνονται ἀπὸ ἀκρῶν ἕως ἀκρῶν. Σημαῖαι ὡσαύτως ἄλλων ἐθνῶν καὶ ἐμβλήματα, εἰκόνες καὶ προτομαί, ἐπιγραφαὶ καὶ διάφορα σύμβολα ἀποτελοῦσι τὴν διακόσμησιν τῆς αἰθούσης. Ὑπεράνω δὲ πάντων τούτων ἵσταται εἰς φυσιῶν σχεδὸν μέγεθος ἡ εἰκὼν τῆς γλαυκώπιδος θεᾶς τῆς σοφίας μετ' ὅλης τῆς φυσικῆς καὶ τῆς τεχνικῆς πανοπλίας τῆς. Ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς ὑπάρχει ἑλληνιστὶ καλλιγραφημένον τὸ «εἰς οἶκόν σου ἀριστος ἀμύνεσθαι περὶ πατρὸς».

Τὰ πρὸς πώλησιν ἐκτεθειμένα χειροτεχνήματα εἶναι ἀφθονώτα καὶ ἐκλεκτότατα, ἡ δὲ καταλλήλοτατη τοποθέτησις καὶ διάταξις αὐτῶν δύνανται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς νέον δείγμα τῆς ἀδιαφιλονεικτοῦ φιλοκαλίας τῶν κυριῶν τῆς Βοστώνης. Ὅλοι σχεδὸν αἱ τράπεζαι εἶναι πλουσίως ἐφωδιασμέναι, ἀλλ' ἡ τῆς κυρίας Χάου εἶναι πλουσιωτέρα καὶ μεγαλοπρεπέστερα πασῶν. Ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσι καταφανῶς ἐκτεθειμένα τὰ χειροτεχνήματα τῶν ἐν τοῖς ἀμερικανικοῖς βιομηχανικοῖς σχολείοις τῶν Ἀθηνῶν φοιτῶντων κορασίων τῶν προσφύγων Κρητῶν καὶ τὰ δωρήματα τῶν αὐτῶν Ἀμερικανίδων Κυριῶν Χίλλ, Καλοποθάκη, Κωνσταντίνου καὶ Σακελλαρίου. Παρὰ τῇ τράπεζῃ τῆς κυρίας Χάου κεῖται ἡ τράπεζα τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τῶν τυφλῶν (institution fort he Blind), ἔχουσα ἄφθονα καὶ ἐκλεκτὰ χειροτεχνήματα τῶν μαθητῶν τοῦ ἱεροῦ τούτου καθιδρύματος καὶ ἄλλων τῆς αὐτῆς φύσεως ἐκπαιδευτηρίων ἐν Νεῇ Ὑόρκῃ, Φιλαδελφείᾳ καὶ Ohio. Εἶναι τῶν οὐκ ἐπισημαστικῶν θέαμα νὰ βλέπῃ τις τυφλὰ κοράσια ἐν μέσῳ ἀπειροπληθοῦς ὁρῶντος λαοῦ πωλοῦντα τὰ ἴδια αὐτῶν ἐργὰ ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ χρησίου πασιπλουτοῦ κρητικῶν οἰκογενειῶν. Ἐν τινὶ δὲ ὑπερφύκειται ἡ τράπεζα τῶν ἀνθῶν, παρὰ τῇ ὁποίᾳ ἱστᾶμεν ἡ θυγάτηρ τοῦ δόκτορος Χάου Laura καὶ τρεῖς ἄλλαι δεσποινίδες, χαριέσταται καὶ κομψότατα ἐνδεδυμέναι, ἀληθῶς ἀνθὲν ἐν ἀνθεί, πωλοῦσι διαφόρους ἐκλεκτὰς ἀνοδοδόμας, αἵτινες εἶναι πολυτιμότεραι εἰς τὸν ψυχρότατον τοῦτον τόπον, ὅπου πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἄφθονος χιῶν ἐκάλυψεν ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Πολιτείας.

Ἐλπίζω, ὅτι οἱ καρποὶ τῆς πανηγύρεως ταύτης, ἥτις θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τοῦ προσεχούς σαββάτου, θὰ ᾖναι οὐχὶ ἀσήμαντοι, καὶ ὁ ἀνακουφίσωσι μεγάλως τοὺς δεινοπαθοῦντας ἀδελφούς μας. Τὰ καθ' ἑκάστην εἰσπραττόμενα χρήματα παρακατατίθενται τῇ δεκάτῃ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς εἰς τὸν γενικὸν ταμιῶν Κ. Ι. Ροδοκανάκη, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἐπίνοιαν καὶ δραστηριότητα, ὡς καὶ εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἰκανότητα τῆς κυρίας Χάου, ὀφείλεται ἡ εὐδωρία καὶ ἡ αἰσία ἐκδασίς τῆς πανηγύρεως. Τῇ ἐπιούσῃ ἀποδομᾷ θὰ ᾖναι εἰς θέσιν νὰ σῶς ἀναγγεῖλω τὸ καθαρόν ἀποτέλεμα.

Ἀλλ' ὅσον ἄφθονον εἶναι τὸ ὕλικόν κέρδος τόσον σημαντικὴ εἶναι καὶ ἡ ἠθικὴ ὠφέλεια. Ἡ πανηγυρίς ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τε τὸν λαὸν νὰ ὁμιλῇ διηλεκτῶς περὶ Κρήτης καὶ εἰς τὸν τύπον νὰ γράφῃ ἐνθουσιωδέστατα ὑπὲρ αὐτῆς. Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Βοστώνης», ἥτις (εἰρήσῃ ὡς ἐν παρόδῳ) εἶναι ὁ «Χρόνος» τῆς πόλεως ταύτης, ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ πρωϊνῇ ἐκδόσει τῆς ἀξιολογώτατον κύριον ἄρθρον, ἐπιγραφόμενον «Τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης». Τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὅπερ ἐγκλείω ἐν τῇ παρουσίᾳ μου, μετετυπώθη ὡς ὕλη ἀξιοπρόσκλητος καὶ ἐν τῇ ἐσπερινῇ ἐκδόσει τῆς ἐφημερίδος ταύτης. Σήμερον δὲ μανθάνω, ὅτι καὶ ὁ «Ἀγγελοφύλαξ» καὶ ἄλλαι αἰεὶ ἀλλοὶ ἐφημερίδες ἀποτελοῦσιν ἐμμουσον συναυλίαν καὶ ἀδουσιν αἰῶνας καὶ προτοπὰς ὑπὲρ τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ πολλῶν ἄλλων συμπτωμάτων καὶ ἰδίως ἐκ τοῦ ὅπου τοῦ τύπου, ὅστις εἶναι τῶν ὄντων ἡ πρώτη καὶ μεγίστη δύναμις ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἀγνοῦμαι νὰ πιστεύω, ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν καταδικὴν τοῦ προέδρου καὶ τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς νέας διοικήσεως τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης θὰ προαχθῇ εἰς τὴν πολιτικὴν σφαῖραν τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἴσως τύχῃ ἐν αὐτῇ τῆς εὐχαρίστου ἐκείνης ὑποστηρίξεως, ἥτις ἄγει εἰς τὴν αἰσίαν λύσιν τοῦ.

Μ. Α.

ΚΡΗΤΙΚΑ.

Ἀριθ. 2268.

Η ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΑΣ ΕΛΛΗΝΑΣ.

Ἀδελφοί Ἕλληες!

Ἡ γενικὴ Συνέλευσις τῶν Κρητῶν, καλῶς γνωρίζουσα, φίλτατοι ἀδελφοί, πᾶν ὅτι, ἀπὸ τοῦδε ἐν τῇ φιλοπατρῷ ὑμῶν ὑπὲρ τῆς Κρήτης ἐπράξατε καθήκον αὐτῆς ἱερὸν ἐθεώρησεν, ὅπως δὲ ἡμῶν ἐπιστήμῳ ἐκφράσῃ ὑμῖν, ἐν ὀνόματι τοῦ κρητικοῦ λαοῦ, τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην τῆς.

Ὅτε πρὸ δύο ἔτων ἐξαναγκασθέντες ὑπὸ τῆς βαρβαρῆς καὶ ἄφρονος πρὸς ἡμᾶς διαγωγῆς τῆς Πόρτας ἀπεφασίσαμεν νὰ ρίψωμεν ὅλως ἀνέτοιμον τὸν περὶ τῶν ὅλων κῶδον, εἰς τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἀφρόνησιν ἡμῶν τῶν ἀδελφῶν Ἑλλήνων ἠλπίσαμεν. Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί φίλτατοι, δὲν διεψεύσατε τὰς ἐλπίδας ἡμῶν.

Διὰ τῶν γενναίων ὑμῶν ὑπὲρ τοῦ κρητικοῦ ἀγῶνος θυσίαν καὶ τὴν εὐγενῆ ὑμῶν φιλοπατρίαν ἀπεδείξατε, καὶ τὸν Ἑλ-

ληνισμὸν ἐτιμήσατε, καὶ τὴν μεγίστην αὐτοῦ ἰσχύϊ ἐνώπρην τοῦ κόσμου καταφανῆ κατεστήσατε, καὶ τὰς εὐλογίας τοῦ παναγίου Θεοῦ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἐπέσχεσατε.

Τὸ καθ' ἡμᾶς πιστεύομεν, ὅτι ἀνταπεκρίθημεν πρὸς τὴν ἀδελφικὴν συμπάθειαν καὶ τὴν εὐγενῆ ὑμῶν προθυμίαν, προσενηγόντες θυσίας ἀνταξίας τῶν ὑμετέρων. Τὰ πάντα, ἀδελφοί φίλτατοι, ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν προθυμῶς ἐθεωροῦμεν, τὸ πᾶν ἀπολέσαμεν ἐκτὸς τῆς τιμῆς καὶ τοῦ θάρρους. Τουροκοφῆς δὲ ἀήττητος καὶ ὑπερήφανος ἡ ἑλληνικὴ ἡμῶν νῆσος ἀναδείχθησα, κατησχυμένους μακρὰν αὐτῆς ἀπέπεμψε καὶ τοὺς στρατάρχας καὶ τοὺς ναυάρχους καὶ τοὺς ἐπιφανέστερους πολιτικούς τοῦ Σουλτάνου, μετ' ἀγανακτίσεως δὲ ἀπέκρουσε καὶ ἀπορροῦει τοὺς στρατοὺς, τοὺς στόλους, τοὺς θησαυροὺς, καὶ πάντα τὰ ἄδωρα δῶρα καὶ τὰς δολίας τοῦ Σουλτάνου ὑποσχέσεις.

Δυστυχῶς αἱ μεγάλαι, δυτικαὶ δυνάμεις, αἵτινες καὶ διὰ τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων καὶ διὰ τῆς προγενεστέρως εὐγενούς καὶ γενναίας αὐτῶν διαγωγῆς, καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ καὶ τῇ Ἑλλάδι εἰς τὴν ἐπαναστάσιν ἡμῶν δραστηρίως μᾶς ἐνεθάρρυναν, ἐνδοιάζουσιν εἰσέτι διὰ μιᾶς ὁμοφρονίας καὶ ἀσπασματικῆς πράξεως νὰ καταπαύσῃ τὸ πρὸ δύο ἐτῶν ἐν τῇ μαρτυρικῇ ἡμῶν νήσῳ διαδραματιζόμενον σαρακινικὸν δράμα. Οἱ δὲ ὑπὸ τὴν σουλτανικὴν ζυγὸν διατελοῦντες χριστιανικοὶ λαοὶ καὶ οἱ τὸν αἵμιον φόρον τῆς ὑποτελείας τελοῦντες, καὶ διὰ τοῦ φόρου τούτου τοὺς τυράννους τῶν ὁμοδόξων αὐτῶν ἀδελφῶν διατρέφοντες, ἀκόμη δυστυχῶς δὲν ἤκουσαν τὸ νεκρώσιμον σήμαντρον τῆς Τουρκίας, ὅπερ πρὸ δύο ἡδὴ ἐτῶν ἐπὶ τῶν Λευκῶν καὶ τῶν Δικταίων ὁρέων καὶ ἐπὶ τῆς ὑπερηφάνου Ἰδης βροντοφῶνως σημαίνει.

Ἀλλ' ἂν πάντες μᾶς ἐγκατέλιπον, ὁ Παναγῆος ὅμως καὶ ὑμεῖς ἀδελφοί Ἕλληες, βεβαίως δὲν θέλετε μᾶς ἐγκαταλείψαι εἰς τὴν κραιμαστικὴν ταύτην σπινθηρὴν τῆς πατρίδος ἡμῶν.

Ἀπελπισθεῖσα ἡ Τουρκία νὰ καθυποτάξῃ ἡμᾶς διὰ τῶν ὅπλων τῆς, ἐξαντληθεῖσα δ' ἐν Κρήτῃ καὶ χρηματικῶς καὶ στρατιωτικῶς, διὰ τῆς πείνης μόνον ἐλπίζει ἡδὴ ἢ νὰ μᾶς ἐξολοθρεύσῃ ἐπὶ τῆς νήσου μας, ἢ νὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ τὴν ἐγκαταλείψωμεν.

Ματαίωσιν λοιπὸν, ἀδελφοί Ἕλληες, τὰς ἀποτροπαιχίας καὶ καταγρηνοσίας αὐτῶν τῶν τυράνων καὶ τουροφίλων ἐλπίδας, μὴ ἀνεχθῆτε ἡ ὥραία ἡμῶν νῆσος, ἡ ἡρωικὴ Κρήτη, ἡ πρόμαχος αὐτῆς τοῦ ἑλληνισμοῦ, διὰ παντὸς νὰ ἐκτουρισθῇ, καὶ ἐκ τῶν ἑλληνικῶν δέλτων ἐξοβελισθῇ, βόρᾳ τῶν ἀγρίων ὁρῶν νὰ καταστῇ.

Προφθάσατέ μας διὰ νέων γενναίων καὶ ἀφθόνων θυσίῶν τὸν ἀναγκαῖον ἄρτον πρὸς διατροφήν τῶν ἐν τῇ ἐρημωθείσῃ Κρήτῃ γυναικοπαίδων ἡμῶν, καὶ ὁ ἀγὼν, ὅσπερ βέβαιον, θέλει εἶναι μέχρις οὗ τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ὀριστικῶς ἀποκτήσωμεν καὶ οἱ πανελλῆνιοι πόθοι ἐκπληρωθῶσι.

Μὴ ἀνεχθῆτε ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἄρτου, νὰ μαραινθῇ ἡ δόξα, ἣν ὁ ἑλληνισμὸς ἐκτήσατο ἡδὴ ἐπὶ τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν νήσου. Ἀρετὰ γυναικόπαιδα εἰδομεν ἄχρι τοῦδε θνήσκοντα ἐντὸς τῆς χιῶνος τὸν σκληρὸν θάνατον τῆς πείνης καὶ τοῦ ψύχους σώσατε ἡδὴ τὰ ἐπὶ τῆς εἰρημένης Κρήτης ἐπιζῶντα εἰσέτι γυναικόπαιδα καὶ μετ' αὐτῶν σώσατε τὴν τιμὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῶν Κρητῶν κεντρικὴ ἐπιτροπὴ καὶ δι' αὐτῆς ἡ Κρήτη ἀναμένει ἀνυπομόνως τὰς νέας ὑμῶν θυσίας.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΠΕΥΣΑΤΕ!

ΑΔΕΛΦΟΙ ΕΡΡΩΣΘΕ!

Ἐν Γωνίᾳ Μαλεβούζιου τῇ 6 Ἀπριλίου 1868.

(Τ. Σ.) Ν. Μ. Σταματάκης, Ἰωσήφ Χατζῆ Βουρδουβάκης, Α. Γριφάκης, Γεώργ. Α. Ἰανούλης, Κωνστ. Ἐμ. Σαρολίδης, Χαριθόμους Μ. Καπετανάκης, Μάξιμος Α. Δασκαλάκης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Λεωνίδας Ι. Γ. Λόγιος.

ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ, τὴν 11 Ἀπριλίου 1868.

Πρὸς

Ἐκ πρωτοτύπων ἐγγράφων θὰ μάθητε τὰ πολεμικὰ τὰ κατὰ τὸ δεύτερον δεκάημερον τοῦ Ἀπριλίου λαβόντα χώραν, ἀτῆνα εἶναι καθ' ὑπερβολὴν εὐχάριστα. Ἐπίσης θὰ μάθητε ὁποῖον οἰκτρὸν τέλος ἔλαβεν ὁ Καζάκος καὶ δύο ἐκ τῶν συντρόφων του. Τῆς τῷ πταίει: Πολλὰ ἐκοπίασαν τινὲς νὰ τὸν ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν, ἀλλ' εἰς μάτην! Ἰσως σὰς πέμψωσι τὴν ἀπόφασιν τοῦ Στρατοδικείου.

Λέγεται ἐνταῦθα ὅτι διοικητὴς Κρήτης διαρίσθῃ ὁ Ἀριστάρχης, πρέσβους τῆς Πύλης ἐν Βερολίῳ. Προχθὲς ἦλθεν ἐνταῦθα ὁ Ἀδσοίδης, ὅστις εἰσέτι δὲν κατάρθωσε οὐδ' ἐν τέταρτον τῆς ὥρας μακρὰν τῆς παραλίας νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ Νομοῦ του. Αὐριον θὰ ἔλθῃ καὶ ὁ Σάββα πασᾶς. Συμβούλια βέβαια θὰ γενῶν.

Γενομένης τῆς πρὸς ἐκλογὴν δημογερόντων συνελεύσεως ἐξελέχθησαν ὁ Φαλακῆς καὶ Βαμβακάς, ἀλλὰ παρητήθησαν, ἐνθυμηθέντες τὸ ἂν θέλει ἡ ἀλωπού εἰς τὸ παζάρι. Ἀντ' αὐτῶν ἐξελέχθησαν οἱ Α. Κοπάσης, καὶ ὁ μονάκριβος ἀδελφός τῆς φιλάτης Ἐλισάβετ.

Παρέλειψα νὰ σὰς εἶπω ὅτι ὁ Καζάκος, ὅτε ἦλθεν ἐνταῦθα τὸ πρῶτον, ἔλαβεν ἱκανὰ χρήματα παρὰ τῆς διοικήσεως ἐν εἰδὲ ἀποζημιώσεως τὰ μὲν, ἐν εἰδὲ ἀμοιβῆς τὰ δὲ, 400 περὶπου λίραι, λέγουσι ὅτι ἦτον ἡ χρηματικὴ περιουσία του, ἣν ἐνεπιστεύθη πρὶν συλληθῆναι εἰς χεῖρας ἐνὸς φίλου του ξενιστοῦ αὐτόν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ συνείδησις τοῦ φίλου του τούτου εἶναι λίαν ἐλαστικὴ, λίαν ἀμφίβολον εἶναι ἂν δὲν θὰ τὴν σφετερισθῇ. Περίεργον εἶναι πῶς ἐργάζεται ἀδιακόπως ἡ τύχη τοῦ προσώπου τούτου, δηλ. τοῦ φίλου καὶ προστάτου τοῦ Καζάκου κυρίου δεινός, διὰ μυρίαν αὐλάκων τῷ διοχετεύει ὁ πλοῦτος.

17 ἔθνηλονται Ἀκαρνανες προσῆλθον πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὰς ἐν Ρεθύμνῃ ἀρχάς, καὶ χθὲς ἐφθασαν ἐνταῦθα. Ἐβεβαίωθη καὶ ἐγὼ καὶ πάντες, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς Κόρακας ἀπέβα-

λεν αὐτοὺς ἐνεκα τῶν ἀνοικονομήτων παρεκτροπῶν τῶν, δι' ὧν ἠτμάζον τὸ ὄνομα τοῦ ἐθελοντοῦ.

Μετ' ἐπληροφόρησιν ὅτι καὶ χθὲς ἐγένετο μάχη ἐν Ἀποκορῶνι.

Σὰς ἀσπάζομαι.

Πρὸς

Ὁ Καζάκος καὶ συντροφία, ὡς βλέπετε ἐν τῇ ἐσωκλειστῇ, ἀποφάσει τοῦ ἐκτάκτου Στρατοδικείου, ἐδικάσθησαν καὶ κατεδικάσθησαν, ἡ ἀπόφασις ἐξετελέσθη τὴν ἐπιούσαν.

Νέα τὰ ἐξῆς τὴν 12 τοῦ μηνὸς ὅ ἐν Ἀποκορῶνι ὠχυρωμένος στρατὸς ἐν Καίνα διευθύνθη λίαν πρῶτ' ἐπὶ τὴν Ῥίζαν τῆς ἐπαρχίας, διὰ τοῦ χωρίου Ζιτζίφ, ἀπεκρούσθη ὅμως καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ στρατοπέδον του καὶ ἔλαβε διεύθυνσιν διὰ τοῦ Βαφῆ, ἐκεῖθεν ἠδυνήθη ν' ἀνέβῃ μέχρι Ῥεβίθι, ἐπειδὴ οἱ ἡμέτεροι εἶχον συναθροισθῇ πρὸς ἀριστερά, ἥτοι ἀνωθεν τοῦ Ζιτζίφ: μὴ δυνηθεὶς ὅμως νὰ προχωρήσῃ ἐκ τῆς θέσεως Ῥεβίθι, ἐπειδὴ οἱ ἡμέτεροι ἐπέστρεψαν καὶ ἐνεδυνάμωσαν τὸ δεξιὸν τῶν ἐτραπῆ εἰς φυγὴν, καταδιωκόμενος μέχρι τοῦ στρατοπέδου του. Ἐπληρώθησαν δὲ 4, καὶ ἐφρονεῖτο ὁ νεώτερος γαμβρὸς τοῦ Α. Παπαδάκη, ὁπλαρχηγοῦ ἐπονομαζομένου, ἐκ τοῦ χωρίου τοῦ Ἀλικαμπιώτη.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν οἱ ἐν Κουστογεράκῳ ὠχυρωμένοι ἡμέτεροι περιμένοντες νὰ ἀποκρούσωσι τὸν εἰς Λειβάδα ἐστρατοπεδούμενον Μεχμέτ, ἂν ἤθελε ἐπιτεθῇ κατ' αὐτῶν καὶ βλέποντες ὅτι οὗτος δὲν ἐκινεῖτο τῆς θέσεώς του, ἀλλ' ὅτι κατεγίνετο εἰς προετοιμασίας πρὸς θεμελίωσιν Πύργου, ἠθέλησαν νὰ τὴν προσβάλλωσιν ἐντὸς τοῦ στρατοπέδου του ἀναχωρήσαντες ὅθεν ἀπὸ Κουστογεράκων διευθύνθησαν εἰς Λειβάδα καὶ κατέλαβον διαφόρους θέσεις πλησιέστατα τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου καὶ ἐκεῖθεν ἤρχισαν τὸν κατ' αὐτοῦ πυροβολισμὸν.

Ὁ ἐχθρὸς δὲν ἐξήρχετο παντάπασιν τῶν ὠχυρωμάτων τοῦ στρατοπέδου ἀλλ' ἡμῶντο ἀπλῶς διὰ τῶν ὀπλῶν καὶ πυροβόλων ἐνθαρρυνθέντες οἱ ἡμέτεροι ἐπλησίασαν περισσώτερον καὶ ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ παύσῃ τοῦ νὰ κανονοβόλῃ καὶ σχεδὸν νὰ ὑπερασπίζηται διὰ τῆς λόγχης. Ἀναμφιβόλως τῷ ἐπυρξένιστον μεγίστην ζημίαν, ἂν καὶ οἱ ἡμέτεροι ἐδείξαν μεγάλαν ἀνδρίαν, οὐδέτις ὅμως ἐπαθεν.

Τὴν δὲ 16 ἰδίου μηνός, ὅ ἐν Λάκκοις ἐχθρὸς λαβὼν ἐνίσχυσιν ἀπὸ Χανιά ἐνόμισεν εὐκόλον ν' ἀναβῇ εἰς Ὀμαλὸν διὰ τῆς θέσεως Φωκίας: ἡ ἐκεῖ προφυλακὴ ὅμως εἰδοποίησε τοὺς ἐν Ὀμαλῷ συνηγμένους, ὄντας ἐκεῖ ὅπως δι- κάσῃ τὸν Καζάκον, ὅτι εὐρίσκειτο εἰς στενωχωρίαν καὶ ὅτι παρετήρησε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐχθροῦ τεινύσαν ἐκ τῆς ἐπιμονῆς του ν' ἀποδιώξῃ τοὺς ἡμετέρους καὶ καταλάβῃ τὴν θέσιν Φωκίας, εἰσόδου οὗσης τοῦ Ὀμαλοῦ: ἀμέσως οἱ ἡμέτεροι ἐτρέξαν καὶ κατέλαβον μετὰ 3/4 ὥρας περὶ τοῦ ἡνωτέρου θέσιν καὶ ἀπέκρουον γενναίως τὰς ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ, προξενούντες εἰς αὐτὸν φθορὰν μεγάλην, οὗτος ὅμως δὲν ἔπαυεν ἀλλ' ἐξηκολούθει νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὰς ἐπιθέσεις του: τότε μέρος τῶν ἡμετέρων διευθύνθη καὶ προσέβαλε τὸν ἐχθρὸν πλαγίως καὶ δεξιᾷ καὶ τὸν ἠνάγκασαν οὕτως νὰ εὐχαριστήσῃ εἰς τὸ νὰ ἀμύνετο πλέον ἐντὸς τῶν θέσεων του, Πουρμαδοκεφάλᾳ καὶ τὰ πλησίον. ἤρχισε δὲ τότε ἐκ μέρους τῶν ἡμετέρων ἐπιθεσις συστηματικὴ ἀκροβολιστικῶς, ὅπως τὸν ἀποδιώξωσιν καὶ κατασφάξῃ πάλιν εἰς τοὺς πύργους του εἰς Λάκκοις. Ἡ ἀνδρία, ἡ ἐπιδεξιότης καὶ τόλμη τῶν ἡμετέρων, ἐξ ἄλλου ἡ ἀποτυχία τοῦ ἐχθροῦ καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἀποθάρρυνσις τῶν πληγωμένων καὶ φονευμένων συνέτειναν εἰς τὸ νὰ τραπῇ εἰς αἰσχυρὰν φυγὴν, ἐγκαταλείπων καθ' ὁδὸν φονευμένους καὶ ἀποθνήσκοντας πληγωμένους καὶ μὴ φροντίζον παντελῶς περὶ τῶν μὴ ὀκνητῶν, ἐπειδὴ ἐφευγον πρὸς τοὺς πύργους τῶν τοῦλάχιστον δύο χιλιάδας τακτικοῦ στρατοῦ, μετ' ὅσῃ ταχύτητι ἠδύνατο ἕκαστον ἀτομον οἱ ἡμέτεροι ὅμως ὠκνοποδίστην τῶν Ἀσιατῶν καὶ ἀτομικῶς ἐκνήγουν αὐτοὺς κατὰ πόδας, φονεύοντες διὰ πασαλὶν (μαχαίρων) τοὺς μὴ γυμνασμένους νὰ φεύγουν τάχιστα.

Οὕτως ἦσαν νίκην λαμπράν, λαβόντες λάφυρα πλεῖστα, ὅπλα, ξίφη καὶ λοιπὰ καὶ φονεύσαντες πλείστους ἐχθρούς.

Ἀν δὲ καὶ ἡ νύξ ἐπῆλθε ὅτε ὁ ἐχθρὸς εἰσῆλθεν ἐντὸς τῶν πύργων, οἱ ἡμέτεροι φυλάττοντες ἐξώθεν αὐτῶν ἐπυροβόλουν ὅταν ἤθελον διακρίνῃ τινα ἐκ τῶν θυριδίων.

Ἐλπίζω ὅτι τὸ μάθημα τοῦτο θέλει τὸν ἀναγκάσει νὰ μὴ ἐξέλθῃ ἐπὶ πολὺ τῶν θέσεων ἄσπινας μόνον ἐνεκεν τῆς πολυ- ἀριθμοῦ λόγχης του κατέχευ.

Ἐπληρώθησαν δὲ ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐννέα. Τὸ θάρρος τὸ ὁποῖον ἀπέκτησαν οἱ ἡμέτεροι ἐνεκα τῆς λαμπρᾶς ταύτης καὶ ἐνδόξου νίκης εἶναι ἀπερίγραπτον.

Ἡ ἐπιβλήθησα θανατικὴ ποινὴ εἰς τὸν Βασίλειον Καζάκον καὶ εἰς τοὺς δύο συγκατηγορουμένους του ἐξετελέσθη παρ' ἀπαντος τοῦ στρατοπέδου ἐν Ὀμαλῷ, κραυγάζοντες «Ζήτω ἡ πατρίς, θάνατος εἰς τοὺς προδότας».

Ὁμαλὸς 19 Ἀπριλίου 1868.

Σὰς ἀσπάζομαι, Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ τμήματος Κυδωνίας Ι. ΖΙΜΒΡΑΚΑΚΗΣ.

Ἀ π ὁ ς ι ς.

Τὸ Ἐκτακτὸν Στρατοδικεῖον τοῦ τμήματος Κυδωνίας συ- τηθὲν σήμερον τὴν 17 Ἀπριλίου 1868 κατὰ διαταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ αὐτοῦ τμήματος Κυρίου Ἰωάννου Ζιμβρακάκη, συγκαίμενον ἀπὸ τὸν Πρόεδρον Ἰωάν. Σπυριδάκη, τοὺς δικασ- τὰς Ἀναγ. Γογονῆν, Μιχαὴλ Τσοντάκη, Ἐμ. Μπασιδάκη, Ἀναγ. Χαλακατεῦαν, Ἀναγ. Κουνελάκη, Στεφανὴν Μπουνα- τάκη, τὸν Βασίλειον Ἐπίτροπον Ἀριστοτέλη Μπασιζόγλου καὶ τὸν Γραμματέα Γεώργ. Ι. Βλαζάκη ἵνα δικάσῃ τοὺς ἐπὶ ἐ- σχάτῃ προδοσίᾳ κατὰ τῆς Πατρίδος κατηγορουμένους Βασίλειον Καζάκον, Γεώργιον Μωραΐτην, Φανουρίου Καβουλάκη, Μιχα- ἦλ Φραγκεδάκη, Γεώργιον Κατσανευάκη, Ἰωσήφ Κτενιαδά- κην, Γεωργίου Μαυράκη, Ἐμ. Νικολοδά

Τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος σκιρτᾷ καὶ ἀγάλλεται ἐπὶ τῇ ὑπὲρ πάντων προσδοκίᾳ αἰσιωτάτῃ ἐκδόσει τῆς εἰς Ἀβυσσινίαν ἐκστρατείας. Οἱ ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν ἐν Μαγδάλα καθιερμένοι ἀγγλοὶ ὑπήκοοι ἡλευθερώθησαν, αὐτὴ ἡ Μαγδάλα, τὸ ἰσχυρότατον τῆς Ἀβυσσινίας φρούριον, ἡλώθη ἐξ ἐφόδου, ὁ δὲ αὐτοκρατὴρ Θεόδωρος ἐπέσε μαχόμενος ἡρωικῶς, ἡ, κατ' ἄλλους, ἠτο- χειριάσθη ἵνα μὴ πέσῃ ζῶν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν του. Λεπτομερεῖς καὶ θετικὰς εἰδήσεις περὶ τῶν γενο- μένων δὲν ἔχομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος· ἐκ τῶν ἐπισήμων ὁμῶς τηλεγραφικῶν εἰδήσεων, ὧν βρῖθουσιν αἱ στήλαι τῶν ἐφημερίδων τοῦ Λονδίνου ἐυνάμεθα νὰ συγκεφα- λαιώσωμεν ἀκριβῶς τὰ συμβάντα. Ὁ ὑπὸ τὸν σίρ Ῥό- βερτ Νάπιερ ἀγγλικὸς στρατὸς, μετὰ λίαν ἐπίπονον, πολύμοχθον καὶ πολύμηνον ὁδοιπορίαν ἀνὰ μέσον ἐρή- μων καὶ δυσδιαβάτων κλεισωρειῶν, κατώρθωσεν ὀλί- γας ἡμέρας πρὸ τοῦ Πάσχα νὰ φθάσῃ ἐνώπιον τῆς Μα- γδάλας, ἔνθα ἦσαν ὠχυρωμένοι οἱ περὶ τὸν Θεόδωρον δεκαπεντακισχίλιοι μάχηταί. Ὁ Θεόδωρος ἐπεχείρη- σε τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ ἐξοδὸν ἐναντίον μιᾶς τῶν περὶ τὸν τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ μετὰ σφοδρὰν μάχην κατατροπώθη, ἐπανήλθε πάλιν εἰς τὸ φρούρι- ὀν του πλήρης ἀθυμίας. Κατὰ τὴν μάχην ταύτην, ἐκ μὲν τῶν Ἀγγλῶν οὐδεὶς ἐφονεύθη, πεντεκαίδεκα δὲ μόνον ἐπληρώθησαν, ἐν οἷς ὁ ἀξιωματικὸς Ῥόβερτς· ἀπ' ἐναντίας τὰ πυροβόλα τοῦ Ἀρμistrox καὶ τὰ του- φέκια τοῦ Σνίδερ ἔσπειραν τὴν καταστροφὴν εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἀβυσσινῶν, οἵτινες ἀφῆκαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης 500 νεκροὺς καὶ 4500 τραυματίας. Ἡ ὀλεθρία αὕτη ἔκβασις τῆς μάχης τοσοῦτον κατετρόμαξε τοὺς περὶ τὴν πολεμικὴν ἀπείρους Ἀβυσσινούς, ὥστε πολ- λοὶ μὲν ἠτομολήσαν εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς, πολλοὶ δὲ κτελέθησαν ὑπὸ πανικοῦ φόβου, ὀλίγιστοι μὲ ἀπε- φάσισαν νὰ πολεμήσωσι μέχρις ἐσχάτων. Τῇ ὑστεραίᾳ ὁ Θεόδωρος ἀπέστειλεν εἰς τὸν σίρ Νάπιερ πάντας τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς αἰχμαλώτους, οὓς ἐτήρει κθειρηγμέ- νους, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ τυχόντες τοῦ ἀρχι- κού σκοποῦ τῆς ἐκστρατείας, θὰ ἐπανεκάμπτον εἰς τὰ ἴδια. Ἀλλ' ὁ στρατηγὸς Νάπιερ, μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν αἰχμαλώτων, ἔδωκε τῷ Θεόδωρῳ 24 ὥρῶν προθεσμίαν ἵνα παραδοθῇ. Ὁ ὑψηλόφρων Αἰθίοψ δὲν ἔστερξεν εἰς τὸν ἐξευτελιστικὸν ὕρον· τῇ 4/13 Ἀπριλίου, οἱ Ἀγγλοὶ προσέβαλον ἐξ ἐφόδου τὴν Μαγδάλαν, ἀφ' οὗ πρῶτον διὰ τριώρου βομβολισμοῦ κατηδάφισαν τὰς κυριωτέρας αὐτῆς ἐπάλξεις· οἱ πλεί- στοι τῶν Ἀβυσσινῶν εἶχον ἤδη λειποτακτῆση, ὁ δὲ ἰ- σχυρότερος τῶν πρῶταχῶν τῶν φρουρίων παρεδόθη πρὸ τῆς μάχης ἀναμικτεὶς εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς. Ὁ Θε-όδωρος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν εὐαριθμοτάτων μαχητῶν ἠγωνίσθη καὶ ἐτελεύτησε γενναίως. Τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἀποθανόντος, ἀνεγνώρισαν οἱ εὐρωπαῖοι αἰχμαλῶτοι. Ἐντὸς τῆς Μαγδάλας εὗρον οἱ Ἀγγλοὶ τέσσαρα χρυ- σαῖα στέμματα, εἰκοσακισχίλια τάληρα, χίλια ἀργυρᾶ- πινάκια, πολλὰ τιμαλφῇ πράγματα, 5000 πανοπλί- ας, 28 παλαιὰ πυροβόλα, 10,000 ἀσπίδες καὶ 10,000 λόγχας. Οἱ πλείστοι τῶν στρατιωτῶν τοῦ Θεοδώρου ἦσαν σφενδονῆται καὶ τοξόται.

Οὕτως ἤλθεν ἡ εἰς Ἀβυσσινίαν ἐκστρατεία τὴν ὁποίαν ὁ «Χρόνος» υπερηψών παραβάλλει πρὸς ἐκείνην τοῦ Καίσαρος ἐναντίον τοῦ βασιλέως τῆς Ἀρμενίας, Τιγράνου. Σημειωτέον ὅμως ὅτι ὁ ἀγγλικὸς τύπος ὑπαίτιν τὴν ἄμεσον ἐπάνοδον τοῦ στρατοῦ· καὶ αὕτη δὲ ἡ κυβέρνησις συμμερίζεται τὸ κοινὸν φρόνημα, ἐπειδὴ διετάχθη ἤδη ὁ Νάπιερ νὰ ἐκκενώσῃ τὴν χώραν ὅσον ἐνεστί τάχιον, ὅπως ἀποδειχθῇ τοιοῦτω τρόπῳ, ὅτι ἡ Ἀγγλία οὐδένα ἐπιδιώκει φιλοκτῆμονα σκοπόν. Αἱ γαλλικαὶ ὅμως ἐφημερίδες δὲν πιστεύουσιν ὅτι οἱ Ἀγγλοι θὰ ἐγκαταλίπωσι τοσοῦτον ταχέως τὴν Ἀβυσσινίαν· ὁ «Γαλλικὸς Ταχυδρόμος» παρατηρεῖ πρὸς τοὺς ἄλλοις «οἱ Γάλλοι ἐνόμιζον ὅτι διὰ τῆς τομῆς τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Σουεῦ θὰ ἐγίνοντο κύριοι τῆς εἰς Ἰνδικὴν ἀγούσης ὁδοῦ, ἀλλ' οἱ Ἀγγλοι κατώρθωσαν δι' ἐκστρατείας, τῆς ὁποίας ἡ δαπάνη δὲν υπερβαίνει τὰς 5, 000 λίρας, νὰ λάθωσιν εἰς χεῖρας αὐτῶν τὴν κλεῖν τῆς ὁδοῦ καὶ νὰ συγκομίσωσιν ἐπ' ἰδίᾳ ὠφελείᾳ τοὺς καρποὺς τῶν ἀτρυτῶν ἐργασιῶν τοῦ Κ. Λεσσέφ.» Ἐννοεῖται ὅτι ἡ Γαλλία οὐχὶ ἀσμένως ἐπικρατεῖ εἰς τὸν θρίαμβον τῶν ἀγγλικῶν ὅπλων· εἰς τὴν ἀγγλογαλλικὴν ταύτην ἀντιζηλίαν συμβάλλεται ἴσως καὶ ἡ ἀνάμνησις τῆς οἰκτρᾶς εἰς Μεξικὸν ἐκστρατείας, πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ ἐν Ἀβυσσινίᾳ θρίαμβος τῶν Ἀγγλων ἀποτελεῖ ἀξιοσημείωτον ἀντίθεσιν.

Λονδίνον, 18/30. — Εἰς τὸν σίρ Ῥόμπερτ Νά-
πιερ ἀπενεμήθη ὁ μεγαλόσταυρος τοῦ τάγματος τοῦ
Λουτροῦ. Ὁ πρωθυπουργὸς Δισραήλης ἐπλεξε τὸν πα-
νηγυρικὸν αὐτοῦ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ παρέβαλεν αὐτὸν
πρὸς τὸν κατακτητὴν τοῦ Μεξικοῦ Κορτέζ καὶ πρὸς τὸν
κατὰ τὴν κατάκτησιν τῶν Ἰνδιῶν κλεισθέντα λόρδον
Κλάιβ.

Εἰς τὴν βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἑνωμένων
Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς προσήχθη περὶ τὰ
μέσα Ἀπριλίου καὶ ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῆς ἐν Κρήτῃ

προσωρινῆς κυβερνήσεως, ἐξαιτουμένης, πλὴν τῆς ἐπι-
σήμου ἀναγνωρίσεως, βοήθειαν καὶ συνδρομὴν ὑπὲρ
τῆς ἐλευθερώσεως τῆς γῆσου καὶ ἰκετευούσης τὴν ἐ-
θνικὴν τῶν Βορειοαμερικανῶν ἀντιπροσωπεῖαν νὰ δια-
ταχθῇ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρόεδρος τῆς Ὁμο-
σπονδίας ὅπως συνεργήσῃ μετὰ τῶν ἄλλων εὐρωπαϊ-
κῶν δυνάμειον ὑπὲρ τῆς Κρήτης. Ὁ γερουσιαστὴς
Βάγκς παρτήρησεν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς ὅτι
ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἐπρεπε νὰ σταλῇ οὐχὶ ἐπ' εὐθείας ἀλ-
λὰ διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου. Ὁ πρόε-
δρος ἀντιπαρτήρησεν ὅτι διεβιβάσθη ἀπ' εὐθείας ἑτε-
ρος δὲ γερουσιαστῆς, ὁ Κ. Κέλσευ εἶπεν, ὅτι πᾶσα ξέ-
νη κυβέρνησις δικαιούται νὰ ἐπιστέλλῃ ἔγγραφα ἀπ'
εὐθείας εἰς τὸν προεδρεῖον τῆς Συγκλήτου. Τοῦ Κ-
Βάγκς μὴ ἐπιμεινάντος εἰς τὰς ἐνστάσεις του, ἡ Γε-
ρουσία ἀπεφάσισε νὰ παρσιπέμψῃ τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐν
Κρήτῃ προσωρινῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτε-
ρικῶν ὑποθέσεων ἐπιτροπὴν καὶ διέταξε νὰ τυπωθῇ ὡς
ἄξια ἀναγνώσεως δι' ἡν περιλαμβάνει ἱστορίαν τοῦ Κρη-
τικοῦ ἀγῶνος.

Τὸ ἐγγράφον τῆς προσοφρῖνης ἐν Κρήτῃ κυβερνήσεως, καταχωρηθὲν ἐν ταῖς ἡμερησίαις ἀνεθέρμανε τὰς φιλελληνικὰς συμπαθείας τοῦ βορειοαμερικανικοῦ λαοῦ. Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Βοστώνης» ἰδοῦ πρὸς τοὺς ἄλλοις τίνα περιέχει. «Πλὴν τῆς δίκης τοῦ προέδρου, τὸ »Κρητικὸν Ἔζήτημα εἶναι πάντων τῶν ἄλλων ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν πραγμάτων τὸ δημοτικώτερον. »Εἶναι τοῦτο ἡ τελευταία ἔκφανσις τοῦ Ἀμερικανισμοῦ ἐν »Εὐρώπῃ· εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ τελευταίου καὶ κρισίμου ἀ- »γῶνος μεταξὺ τῆς ἰσλαμιτικῆς καὶ τῆς χριστιανικῆς »θρησκείας. Τὰ τῆς Κρήτης διαφέρουσι ἡμῖν τὰ μέγι- »στα καὶ εἰκότως ἐπισύρουσι σύμπταν ἡμῶν τὴν προ- »σοχήν. Ἡ Κρήτη, αὐτὴ καὶ ἑαυτὴν, οὐδὲν παρέχει »ἡμῖν ἰδιαιτέρον θέληγτρον· διαφέρει δὲ ἡμῖν ὡς πα- »λαιστρα, τοῦ ἀσιατικοῦ καὶ τοῦ ἀμερικανικοῦ συστή- »ματος, τῆς μωαμεθανικῆς καὶ τῆς χριστιανικῆς θρη- »σκείας, τῆς κτηνώδους στασιμότητος, καὶ τῆς πεφω- »τισμένης προόδου, τῆς παλαιᾶς βαρβαρότητος κα- »τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. Ἐπὶ δύο ἑναντιοὺς οἱ ἐ- »Κρήτῃ Ἕλληνες ἠγωνίσθησαν ἡρωϊκῶς ἐναντίον τῶν »δυνάμεων τῆς ὀθωμανικῆς αυτοκρατορίας, τὰς ὁποί- »ας ἤγον ἱκανώτατοι στρατηγοί. Στρατοὶ ἐπὶ στρατοῖς »ἐστάλησαν ἐναντίον αὐτῶν· αἱ εὐφροὶ πεδιάδες τῶν »ἐξοχῶν, τὰ χωρία των κατεστράφησαν ἄρδην, οἱ »ἐλαίωδες κατεκοπήσαν, καὶ ὅμως μετὰ καρτεροψυχί- »ας, ἡ τις θὰ περιποιεῖ τιμὴν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς προ- »γόνους των ἐν τοῖς εὐχλεσεστάτοις τῆς ἀρχαίας Ἑλ- »λάδος χρόνοις, ἐπολέμησαν καὶ ἀπέρριψαν περιφρονη- »τικῶς πᾶσαν τῶν Τούρκων προσφοράν. Γινώσκουσι »ἐκ πείρας οἱ Κρήτες, ὅτι ὁ Μωαμεθανὸς θεωρεῖ τὰς »λόγον του ἀνάξιον πληρώσεως ὅποταν διδῇ αὐτὸν εἰς »τοὺς ἀπίστους. Ἡ διπλωματία ἀφῆκε τὴν Κρήτην »ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς Τουρκίας· οἱ Κρήτες ἐξαιτοῦνται »παρ' ἡμῶν οὐχὶ πολέμιστὰς ἀλλὰ τροφὴν ὅπως θρῆ- »ψωσι τὰς λιμοκτονούσας οἰκογενείας των, αἱ τινες αἰ- »ἔρμαια τῆς δυστυχίας καὶ ὡς χριστιανικὰ μέλη οἰκί- »γενείας τῶν κατὰ τῆς ἡμισελλήνου ἀγωνιζομένων »μαχητῶν τοῦ Σταυροῦ, δικαιοῦνται νὰ ἔχωσιν ἑναπο- »τεθειμένους τὰς ἐλπίδας των εἰς τὸ ἔλεος καὶ εἰς τὴν »ἀγάπην παντὸς ἐν τῇ Ἀμερικῇ χριστιανοῦ.» Αἱ φι- »λάνθρωποι αὗται καὶ θερμαὶ ἐπικλήσεις τοῦ βορειοα- »μερικανικοῦ τύπου εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ ἐπενεργήσωσιν »σφόδρα εἰς τὴν φιλελεθμοσύνην τοῦ λαοῦ.

Αἱ αὐστριακαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσιν ἐκ τῶν παρὰ τὸν Δούναβιν χωρῶν ἐπιστολάς, ἐκ τῶν ὁποίων μανθάνομεν ὅτι αἱ ἐν Βουλγαρίᾳ, Σερβίᾳ καὶ Βοσνίᾳ ἐπαναστατικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐξακολοθοῦσι, κρυφίως ἐννοεῖται, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς δραστηριότητος, τὰς ἐπαναστατικὰς αὐτῶν ἐνεργείας. Ἐν πρώτοις ἡ μυστικὴ ἐθνικὴ ἐπιτροπὴ τῶν Βουλγάρων πρόκειται νὰ συγχωρευθῇ μετὰ τῆς ἐν Βοσνίᾳ πρὸς μείζονα συγκέντρωσιν καὶ ἐνότητα τῆς ἐπαναστατικῆς ἐργασίας. Εἴτα αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται, περὶ πολλοῦ ποιούμεναι θὰ διασκεδάσωσι πᾶσαν ὑπόνοιαν τῆς Εὐρώπης, ὅτι δῆθεν ἐνεργοῦσιν κατ' ἐντολὴν τῆς ῥωσικῆς πολιτικῆς, ἐπέστειλαν εἰς τοὺς προξένους τῶν δυτικῶν δυνάμεων μυστικὰς προκηρύξεις διὰ τῶν ὁποίων ἱσχυρίζονται νὰ παραστήσωσιν ὅτι, οἱ εἰς Βουλγαρίαν ἐκ Δακίας καὶ ἄλλοθεν εἰσβαλόντες στασιασταὶ οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν πρὸς τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος καὶ ὅτι ὑπηρετοῦσι ῥωσικὰ συμφέροντα. Ποῦ διατρίβουσι καὶ τίνι τρόπῳ ἐνεργοῦσιν παρὰ τοῖς ὑποδούλοις Βουλγάροις καὶ Βοσνίοις αἱ μυστικαὶ αὗται ἐπιτροπαί, εἶναι ἀδηλον· αἱ προκηρύξεις αὐτῶν οὔτε χρονολογίαν φέρουσιν, οὔτε καὶ τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεώς των ὑποδεικνύουσιν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καθ' ἃ ἀνηγγελάμεν, ἡ ἑναρξίς τῆς Βουλῆς ἐκπύχθη αὐ-
τοπροσώπως ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τὴν 25 λήγοντος διὰ τοῦ ἐ-
πομένου λόγου αὐτοῦ,

ΛΟΓΟΣ

Ἐγγραφεὶς ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως
Κατὰ τὴν ἐπαρξιν τῆς Α'. Συνόδου
τῆς Β'. Βουλευτικῆς περιόδου.

Κύριοι Βουλευταὶ!

Μετ' εὐφροσύνης βλέπω συνηγμένους περὶ ἐμὲ τοὺς ἀντι-
προσώπους τοῦ λαοῦ.

Προνοῶν περὶ τῆς μονιμότητος τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας
συμφώνως πρὸς τὰς δικινεκεῖς εὐχὰς τοῦ ἁγίου, συνεξέφθην
μετὰ Πριγκιπέσσης τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος, συνεμνημονεύ-
νης ὑφ' ὅλης τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπης Μου. Τὰ κατὰ
τὴν περίστασιν ταύτην πρὸς ἐμὴν καὶ τὴν βασιλικὴν μου Σύ-
ζυγον ἐληλυθέντα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων αἰσθήματα ἔσονται τοῖς
καλλίστοις τῶν μνημονευμάτων τῶν ἡμετέρων ἀπογόνων.

Χρῆσιν ποιούμενος δικαιώματος Ἐμοῦ, συμφέρων ἐθεώρησα ἵνα, διὰ τῆς ἀνανεώσεως τῆς ἐκλογῆς, πληροφορηθῶ ἀκριβέστερον περὶ τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ τόπου καὶ τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν. Συγγαίρω τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ ὅτι, ὡς πάντοτε, οὕτω καὶ κατὰ τὰς βουλευτικὰς ταύτας ἐκλογάς, διεκρίθη ἐπὶ φιλονομίᾳ καὶ ἀξιοθαυμάστῳ εὐταξίᾳ.

Λί σγέσεις μου μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων διατελοῦσι πάν-
τοτε φιλικαί.

Τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον διαρρυθμίσαι τῶν ἡμετέρων ὑπαγορεύουσιν ἡμῖν ἐξ Ἰσου τὰ τε παρόντα συμφέροντα καὶ αἱ ἐνδεχόμεναι ἀνάγκαι. Εὐδοκούμενοι ἐν εὐνομίᾳ καὶ παρασκευαζόμενοι ἐν προόδῳ, ἐκπληροῦμεν τὸν σκοπὸν τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως, καὶ ἀτενίζομεν ἀκατακρίτως εἰς τὸ αἰσιον μέλλον, τὸ ὑπὸ τῆς θείας προνοίας ὑποδεικνύμενον τῇ φήλῃ ἡμῶν πατρίδι.

Διάφορα αἴτια, καὶ ἡ ὀφειλόμενη περιθάλψις εἰς πάσχοντάς ἀδελφὸν λαὸν, πρὸς ὃν αἱ συμπάθειαι τοῦ Ἑθνικοῦ εἰσὶν ἀκένωτοι, ἐπεβάρυνον ἐκτάκτως τὴν οἰκονομικὴν ἡμῶν κατάστασιν, καὶ διετάραξαν τὴν μεταξὺ τῶν πόρων καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους ἰσορροπίαν. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν πρόνοια, καὶ ἔσται ὡς πέποιθα, πρῶτος ὁρμὴ ὑμῶν μετὰ τῆς κυβερνήσεώς μου συμπραξίς, ἵνα, ἔνθεν μὲν διὰ συνετῶν οἰκονομιῶν, ἔνθεν δέ, δι' ἐπιλήψεως τῆς πίστωσης, ἀποδιέψωμεν εἰς νέον οἰκονομικὸν, ἔν τε τῷ Κράτει καὶ τῇ κοινωνίᾳ βίον, ζωογονοῦντες τὰς παραγωγικὰς ἡμῶν δυνάμεις, καὶ, διὰ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν, πορίζομενοι τὰ πρὸς περαιτέρω ἀνάπτυξιν μέσα.

Ἔνεκα τῆς ἐπελθούσης τῶν βουλευτικῶν ἔργων διακοπῆς, ἡ ἐπιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν ἐνιαυσίου κυρώσεως χρηζόντων φορολογικῶν νόμων καθυστέρησε. Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν αἱ τε δημόσιαι δαπάναι καὶ αἱ εἰς τὴν ἀνωτέρω κατηγορίαν ὑπαγόμεναι φορολογίαὶ ἐκانونίσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ψηφισθέντων. Ἔνεκα τούτου οἱ ὑποψήφιοι μου παρηγγέλλουσιν ἵνα διαδοχικῶς ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τούς προϋπολογισμούς καὶ τοὺς φορολογικοὺς νόμους δύο ἑσῶν.

Ἀλλὰ τινὰ νομορθέδια, σκοπὸν ἔχοντα τὴν βελτίωσιν δι-
αφόρων κλάδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, προσαχθήσονται ἐ-
πίσης εἰς συζήτησιν ἐνώπιον ὑμῶν.

Κύριοι Βουλευταί, ἡ κοινὴ συνείδησις ἀναγνωρίζει ὅτι δυσχερές ἐστὶ τὸ ἔργον τῆς ἐπανορθώσεως πολλῶν ἐκ τῶν κακῶς κεμενῶν ἀλλ' ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀποβλέπει μετὰ προσδοκίας εἰς πάντα ἡμᾶς. Δικαιώσωμεν τὰς ἐλπίδας τοῦ ἀγίου τοῦτούτου λαοῦ* ἐπιληφθῶμεν τοῦ ἔργου μετὰ ζήλου καὶ ἁρμοσθῶμεν πρὸ πάντων τιν ἐξ ὑψίστης θεϊκῆς δυνάμεως, ἥς ἀνεοὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτο κατορθοῦται.

Κηρύττω τὴν ἑναρξιν τῆς πρώτης συνόδου τῆς δευτέρας
βουλευτικῆς περιόδου.

— Τὴν παρελθούσαν Τρίτην, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐτελέσθη μεγαλοπρεπῶς εἰς τὸν ἐν τῇ πόλει μας εὐρύχωρον ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἱερὰ δοξολογία, ὑπὸ τοῦ Σ. Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ τοῦ περὶ αὐτὸν ἱεροῦ κλήρου, ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροβιότητος τῶν Α. Α. Μ. Μ. διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ σωματός τοῦ σπυτοῦ ἡμῶν Βασιλέως. Κατ' αὐτὴν παρήσαντο πασαι αἱ ἀνώτεραι τοῦ τόπου ἀρχαί, διοικητικαί, δικαστικαί, στρατιωτικαί, οικονομικαί καὶ δημοτικαί καὶ πολὺ πλῆθος πολιτῶν, καθὼς καὶ οἱ Κύριοι Πρόξενοι τῶν φίλων Δυναμέων. Τὸ δὲ ἑσπέρας ἐπαινίσεν ἡ μουσικὴ ἐν τῇ Πλατείᾳ καὶ ἐφωτισμένησαν ὅλα τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ καταστήματα τῆς πόλεως, εἰ ἐμπορικὰ Λεσχαι, καὶ τὸ κατὰσθημα τῆς Ἑλλην. Ἀτμοπλοίας, καθὼς καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ λιμένι σκαμνύοντα ἀτμοπλοία αὐτῆς, ἅτινα ἀπὸ τῆς πρωΐας καλῶς σκαμνιστολισμένα, ἀπέδωκαν διὰ τῶν νενομισμένων κανονοδωλῶν τὰς προπούσας τιμὰς εἰς τὴν ἐπέτειον ταύτην ἑορτὴν τοῦ σπυτοῦ ἡμῶν Ἀνακτος. Παρατηρήθη δὲ μετὰ πλείστης ὀσιότητος εὐχαριστήσεως ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην διαχορευομένου ὑπὸ χαρᾶς πλῆθους, ὅτι οἱ δύο ἀγαθοὶ τροφοδόται τῶν ἐν Κρήτῃ ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν, τὰ ταχύπλοα ἢ αἰ "Ερασμοὶ καὶ ἡ «Κρήτη», ὑπερέχον πάντων κατὰ τε τὸν στολισμὸν τὴν φωταψίαν καὶ τὰ καίόμενα πυροτεχνήματα, ὥσαντι ἔλεγον τὸ Γεώργιος καὶ ἡ ἥρωικὴ Κρήτη εἶναι πλέον ἀναποσπαστὰ συνδεδεμένοι. Εἶθε δὲ ὁ ἀρίστος οὗτος οἰωνὸς νὰ γίνῃ ταχὺς καὶ πρῶτος!

⁹Apθ. 1,334.

B'. "Εκθεσις Δηλοποιήσεως Πλειστοπολιτισμοῦ.

Ὁ Κλητὴρ τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου Σπυριδων Ζορ-
πάνος Δηλοποιεῖ ὅτι.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθμοῦ 2,552 καὶ ἀπὸ 18
Αὐγούστου 1859 ἐκτελεστοῦ συμβολαίου ὑποθηκο-
δάνειου τοῦ συμβολαιογράφου Ἑρμοῦπόλεως Ἀντωνίου
Ἀλδερτη καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμοῦ 21,281 παραχωρη-
τηρίου ἐγγράφου τοῦ συμβολαιογράφου Ἑρμοῦπόλεως
(Ἀκολουθεῖ.)